

Защ. Д-ръ К. Помяновъ: Именно за това не съмъ съгласенъ. До като не го прочета прѣдварително, за да зная какво да запитвамъ. Защото, както прѣдлага г. прокурора, за защитата на Миларова азъ днесъ се назначавамъ, и, ако се чете сега дневника, ще се намѣра сюрпризиранъ съ това.

Прѣдсѣд.: Сѣда рѣши: дневника сега да се чете и по разнитѣ обстоятелства, които ще се излагатъ, както отъ страна на защитата, тѣй и отъ страна на прокурорската властъ и обвиняемитѣ, да се даватъ въпроси за всѣко едно обстоятелство, ако това се пожелае, отъ която да е страна.

(Къмъ под. Св. Миларовъ, като му показва и разгрѣща дневника). Този почеркъ вашъ ли е?

С. Миларовъ: Не е.

— А този? (Глѣда го Миларовъ.)

— Да.

— Това ли е вашия дневникъ? Тѣй ли се почва?

— Това е, тѣй се почва.

— (Разгрѣща го.) Разглѣдайте го внимателно. Той ли е?

— (Разглѣжда рѣкописа.) Той е.

— Всичко това ваше ли е? Вий ли сте писали?

— Да, мое е.

— Почва се да се чете дневника. *)

Подсѣд. С. Миларовъ: Моля, по-добрѣ ще бѣде да го чета азъ, който съмъ го писалъ и тогава ще си спомня много работи.

Прѣдсѣд.: Хубаво, г. Миларовъ, но ще се запитвате по разни въпроси, за това не може да ви се разрѣши вий да го четете.

Подсѣд. С. Миларовъ: Като е тѣй прѣкланямъ.

— *Чл. подиолк. Кутинчевъ:* (Продължава да чете; подсѣдимий Св. Миларовъ прави тукъ-тамъ поправки на думитѣ, които неправилно сж четжтъ).

Прѣдсѣд.: Кого разбирате подъ думата „Графътъ“?

Св. Миларовъ: Не си спомнямъ.

— Не желаете да отговорите, или?

— Не желая да отговоря.

— Гдѣ, мисляхте, и съ каква цѣль да пригответе бомбитѣ?

*) Вижъ съдържанието на дневника въ отдѣла за вещественнитѣ доказателства.